

1 1

Maddi Varlığım Hizmetinde Olsun, Rabbim!

Bir banka müdürü, bankaya yatırılan paraları keyfine göre harcayabilir mi? Ya da birisi kendi malını size emanet olarak verirse, verilen o malı kendiniz için kullanma hakkınız var mı? Sağduyu sahibi olan herkes bu iki soruya “hayır” diye cevap verecektir. Böyle durumlarda paranın veya malın nasıl kullanılacağı hangi ilkelere bağlıdır?

Bu çalışmada Mesih imanlısı olarak paranızı, vaktinizi ve hatta kendi bedeninizi Rab’bin istediği şekilde kullanmakla ilgili bazı ilkeler öğreneceksiniz.

Bunların Sahibi Kim?

“Mal sahibi, mülk sahibi, Hani bunun ilk sahibi?” demiştir Yunus Emre. Tanrı olmasaydı, sahip olduğumuz şeylerden hiçbiri elimize geçmezdi. Aşağıda sıralanan ayetlere bakarak Tanrı’ya ait olanları düşünelim.

1. Mezmur 24:1-2’e göre, gökler ve yeryüzü, dünya ve dünyada oturan herkes neden Tanrı’ya aittir?
2. 1. Korintliler 6:19-20’yi okuyunuz. Bu ayetlere göre, Mesih imanlısının Tanrı’ya ait olmasının sebebi nedir?
3. Romalılar 12:1’e göre, sadık imanlının Tanrı’ya ait olmasına sebep olan bir başka durum nedir?

Bu ayetlerde gördüğümüz gibi, Tanrı her şeyi yarattığı için her şeyin asıl sahibi O’dur. Ayrıca, Tanrı bizi Mesih’in kanıyla satın aldı. Haklı olarak Kutsal Kitap kendimize ait olmadığımızı söyler. Ayrıca, kurtuluşun büyüklüğünü kavrayan bizler, kendimizi Tanrı’ya diri kurbanlar olarak adanmış bulunuyoruz. Bu yüzden de bütünüyle her şeyimiz Tanrı’ya aittir.

Kaynak: Stephen Dennes / Shutterstock.com

O zaman “Benimdir” demeye alıştıklarımızı Tanrı nasıl kullanmamızı ister?

Temel İlke: Kâhyalık

Luka 16:1-9 ayetlerinde Rabbimiz İsa, ruhsal bir gerçeği açıklamak için simgesel bir hikâyeye anlattı. Böyle hikâyelere *temsil* veya *benzetme* diyoruz. Luka 16:1-9 ayetlerindeki benzetmeyi okuyunuz. Benzetmenin asıl öğretişine daha sonra bakacağız. Şimdilik sadece benzetmenin ana karakteri olan **kâhyaya** dikkatimizi çevirelim. **Kâhya** olan kişi nasıl bir durumdadır? Benzetmenin ilk iki ayetine bakarsak bu sorunun cevabını alabiliriz.

1. "Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi." Bu cümleye göre kâhya...

a) kimin malını kullanıyordu?

b) bu malı nasıl kullanıyordu?

c) bu şekilde kullanmasının sonucu ne oldu?

2. Efendisi kâhyayı çağırıp ona "Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin" demiştir. Buna göre...

a) kâhyalığın hesabı sorulur mu, sorulmaz mı?

b) kâhyalık daimi mi, yoksa geçici bir görev midir?

Öğrendiğimiz bilgilerden hareket ederek, **kâhyalık** kavramını şöyle tanımlayabiliriz:

"Kâhyalık, başkasının mal, para veya işlerini o kişinin istekleri uyarınca geçici ve sorumlu bir şekilde yönetmek demektir."

Burada açıklanan kâhyalık kavramının bu çalışmamızın konusuyla yakın bir ilgisi vardır. Konumuzla ilgili temel ilke şudur:

Her şeyin asıl sahibi olan Tanrımız, bize sağladığı her şeyi bunlara kâhyalık etmemiz için bize teslim etti.

Tanrı'nın size sağladıkları nelerdir? Bunları aşağıya liste halinde yazınız:

Yukarıda yazdıklarınızın hiçbiri size ait değil, Tanrı'dan size emanet edilen ve sizin kâhyalık etmeniz gereken şeylerdir.

İtiraf etmeliyiz ki, bu bambaşka ve alışmamız gereken bir düşüncedir. Rab'le yürüdükçe de bu geniş çaptaki kâhyalık görevimizi daha iyi üstlenebileceğimiz bir gerçektir. **Bu çalışmada, özellikle imanlının kendi bedeni, vakti ve parası konularındaki kâhyalık görevi üzerinde duracağız.**

Bedeniniz Sizin Değildir!

1. Korintliler 6:12-20 bölümünü dikkatlice okuduktan sonra, aşağıdaki soruları cevaplandırınız.

1. Bu bölümün 19. ayetinde imanlının bedeni _____ olarak nitelendirilmektedir. Buna göre, bedenlerimize nasıl bakmalıyız?

2. Mesih imanlısı şeriat altında değildir. Bu düşünceden hareket ederek imanlı "Bana her şey serbest" diye düşünebilir. Ama bedenlerimizi Tanrı'nın istediği gibi kullanacaksa, 12. ayete göre iki soru sormamız gerekecek:

- Bu davranış _____ midir?
- Bunu yaparsam herhangi bir şeyin _____ olur muyum?

Maddi Varlığım Hizmetinde Olsun, Rabbim!

3. Bu ayetlerde bedenle işlenen bir günah, özellikle imanlı için son derece uygunsuz bir davranış olarak ortaya konulmaktadır. O davranış nedir?

Bu davranışın dışında, imanlının bedenini kötü kullanması hangi davranışları içerebilir? Somut örnekler veriniz.

4. 20. ayete göre, bedende yaşarken bedenimizi hangi amaçla kullanmalıyız?

Bu bölümden edindiğimiz bilgiyi şu ilkeyle özetleyebiliriz:

Zararlı, tutsak edici ve Rab'bin kutsallığına aykırı olan davranışlardan kaçınarak bedenimizde Tanrı'yı yüceltmeliyiz.

“Para Sınavı”nı Geçiyor musunuz?

Şimdi Luka 16:1-9'daki benzetmeye dönelim. Bu benzetmede İsa, parayı bu dünyada yaşarken nasıl bir tutumla kullanmamız gerektiğini öğretmektedir. Aşağıdaki açıklayıcı noktalara dikkat ederek benzetmeyi tekrar okuyunuz.

1. Luka 16:1-2'de kâhyanın, kâhyalık görevinde sadık olmadığı için görevinden alınacağını görüyoruz.
2. Luka 16:3-7'de kâhyanın tepkisini görüyoruz.
 - a) Başka geçim yolu olmayan bu insan, görevinden kovulduktan sonra insanların onu evlerine kabul etmeleri için **bir plan düşünür** (ayet 3-4).
 - b) Kâhya, planını uygulayarak efendisinin borçlularını çağırır. Hâlâ kâhyalıkta olduğu için, kâhya bu insanların borç miktarlarını değiştirebilecek durumdadır. Senetlerini alıp borçlarını düşük yazar. Böylelikle borçluların beğenisini kazanan kâhya, görevinden alındıktan sonra onların evlerinde sıcak bir kabul görecektir (ayet 5-7).
 - c) Özet olarak, kâhyalığın yakında elinden gideceğini anlayan kâhya, kâhyalık elindeyken fırsatı kaçırmaz.

3. Luka 16:8'de kâhyanın efendisi bu olaya tepki gösterir. Kâhya, fırsatı çok akıllıca değerlendirdiği için kâhyanın efendisini onu övdü.
4. Luka 16:8-12 ayetlerini okuyunuz. Bu ayetlerde İsa bu olayı şöyle değerlendirir:

- a) "Bu çağın insanları", yani imanlı olmayanlar, kâhya gibi, imkânlarını **gayretle** kullanırlar. Söz konusu insanlar bu dünya için yaşıyorlar ve **gayretle** dünyadaki çıkarlarını arıyorlar. "Işıқта yürüyenler", yani imanlılar, gelecek dünya için yaşadıklarını söylüyorlar. Buna göre, imanlılar parayı Tanrı'nın egemenliği için

Dünya'nın aldatıcı serveti

- gayretle** harcamalıdır. Oysa imanlılar çoğunlukla bu dünyaya ait amaçlar için para kullanırlar. Bu konuda imansızlar daha akıllı, yani benimsedikleri prensiplere daha sadık oluyorlar (ayet 8).
- b) İsa, parayı "dünyanın aldatıcı serveti" olarak nitelendirir. Elimizdeki para **geçici bir kâhyalıktır**. Bu servet "yok olacak" ve biz Tanrı'nın huzuruna çıkacağız. Bu dünyadayken paramızla Tanrı'nın egemenliğini ilerletmek için yatırım yapmışsak, sıcak bir "Aferin, iyi köle!" (Luka 19:17) sesiyle sonsuz konutumuza kabul edileceğiz (ayet 9).
- c) Luka 16:10-12 ayetlerinde İsa para kullanımımızı "küçük bir iş" olarak nitelendirir. Ayrıca, parayla ilgili kâhyalığımız bir **sınav** oluyor. Bu sınavdan başarıyla çıkarsak "gerçek servet" bize emanet edilecektir. İmanlı olarak, bu dünyadaki çıkarın değil, ruhsal zenginliğin peşinde olmalıyız.

Bu benzetmenin ışığında, aşağıdaki soruları cevaplandırınız.

1. Haklı olarak fiziksel gereksinimlerimiz vardır. Gerekli harcamaları gereksizlerden ayırt edebilmek için geçerli bir ölçü nereden bulabiliriz? Sizce, "sadece bu dünyaya ait" harcamalar neler olabilir? Somut örnekler veriniz.

2. Paramızı (ve paramızla aldığımız eşyamızı) Tanrı'nın Egemenliği için nasıl harcaabiliriz? Yine somut örnekler veriniz.

Maddi Varlığım Hizmetinde Olsun, Rabbim!

Tanrı'nın egemenliği uğruna paramızı vermeye hazır olmalıyız. 2. Korintliler 8. ve 9. bölümlerinde verme konusu etraflı bir şekilde işlenmektedir. Bu bölümlerden seçilen bazı ayetlere bakarak bu konuda bilgi edinelim.

1. 2. Korintliler 8:1-5 ayetlerini okuyarak aşağıdaki soruları cevaplandırınız:
 - a) Ayet 4'e göre, bu imanlılar yapılan yardıma katılmayı nasıl bir olay olarak görmekteydiler?
 - b) Ayet 1-3'e göre, bu imanlıların maddi durumu nasıldı ve bu durum vermeleri konusunda nasıl bir etken oldu? Bu imanlıları hangi açıdan örnek alabiliriz?
 - c) Ayet 5'e göre, Tanrı'nın egemenliğinin ilerlemesi için **paramızı** vereceğimiz zaman, "**öncelikle**" Rab'be neyi vermemiz gerekmektedir?
2. 2. Korintliler 8:9'a göre, verme konusunda en başta kimi örnek almalıyız?
3. 2. Korintliler 9:6-8 ayetlerini okuyunuz. Bu ayetlere göre;
 - a) Tanrı bizim nasıl bir tutumla sahip olduklarımızdan vermemizi istiyor?
 - b) Tanrı bize "*her nimeti*" artırmakla bizim için neyi amaçlıyor?
4. 2. Korintliler 9:12-13 ayetlerine göre, Rab'be verilen bağışlarımız fiziksel ihtiyaçları karşılamak dışında ayrıca hangi sonuçları gerçekleştirir?

Burada, vermekle ilgili bir yan konuya değinmemiz yerinde olur:

Kutsal Kitap'ın "Ondalık" Öğretisi Nedir?

Genelde "ondalık" kelimesi, onda bir olarak verilen bir ücret veya vergi anlamındadır.

Eski Antlaşma'da, "ondalık" Kutsal Yasa'nın gereklerinden biriydi. Eski Yahudilerin tarla ve sürülerinin ürünlerinden onda birini RAB'be vermeleri mecburiydi. Bu şekilde verilen ondalıkla tapınakta görev yapan rahiplerin geçimi sağlanırdı.

Yahudi'nin ondaliğini sadık ve yürekten vermesi, Tanrı'ya olan saygısından ötürü olmalıydı. Ne var ki, eski Yahudilerde ondalık görevi sık sık ihmal edildiği gibi, bazı insanlar için sadece gurur dolayısıyla yapılan bir âdet haline gelmiştir. Dinî gurura kapılan bazı insanlarca âdeti şeriatçiliğin simgesi haline getirilmiştir (bkz. Luka 18:9-14).

Yeni Antlaşma'da ne imanlının ondaliğı vermesinden söz edilir ne de emredilir. İncil'de ondalık kavramının çok ötesine gidilir. Mesih öğrencisinin onda biri değil, her şeyi Rab'be aittir (Luka 14:33). "Ne kadar vermeliyiz?" sorusuna, Tanrı şu cevabı verir: "*Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever*" (2. Korintliler 9:7).

Çalışmanın bu kısmındaki öğrendiklerimizi şu ilkeyle özetleyebiliriz:

Elimizdeki paranın geçici bir kâhyası olduğumuz için onu Tanrı'nın sonsuz amaçları uğruna harcamaya gayretli olmalıyız.

Vakit Öldürmekle Suçlanmayınız!

Tanrı vaktin sınırlarına tutsak değildir. İncil'de, "*Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir*" diyor (2. Petrus 3:8). Bizim durumumuz ise çok farklıdır. "İşler çok sıkışık, yetiştiremedim!" demeye mecbur kalan, zaman içerisinde ömrümüzü tüketen varlıklarız. Bize verilen zaman dilimini Rab'bin istediği gibi kullanmak için ne yapmalıyız? Bu konuyla ilgili şu soruları cevaplandırınız:

1. Mezmur 90:10'da kaydedilen sözleriyle, Musa insanın ömrü hakkında ne vurgulamak istemiştir?

Maddi Varlığım Hizmetinde Olsun, Rabbim!

2. Mezmur 90:12'ye göre, ömrümüzün kısalığı karşısında tepkimiz ne olmalıdır?
3. İmanlının zamanı değerlendirmesi konusuyla ilgi Efesliler 5:8-21 ayetlerini okuyarak aşağıdaki sorulara cevap veriniz.
 - a) Özellikle Efesliler 5:8-14 ayetlerindeki buyruklara dikkat ederek, bu dünyada yaşayan imanlının görevini yazınız.
 - b) Efesliler 5:15-18 ayetlerindeki buyruklara göre, bu görevi becerebilmek için bizim neler yapmamız gerekmektedir?
 - c) Burada okuduğumuz buyrukları göz önünde bulundurarak...
 - Bir imanlının vaktini hikmetsizce harcamasına ne gibi örnekler verebilirsiniz? Somut örnekler veriniz.
 - Bir imanlının vaktini hikmetli biçimde değerlendirmesine ne gibi örnekler verebilirsiniz? Yine cevabınızla birlikte somut örnekler vermeye çalışınız.

Vakitle ilgili öğrendiklerimizi şu ilkeyle özetleyebiliriz:

Fani varlıklar olarak, vaktimizi Tanrı'nın isteğine uygun bir biçimde değerlendirmek için Tanrı'dan hikmet dilemeliyiz.

Dünyadaki insanlar çoğunlukla vakitlerini para elde etmek için, paralarını da kendileri için harcarlar. Bu çalışmada gördüğümüz gibi, vaktimiz, paramız ve hatta kendi bedenlerimiz Tanrı'dan birer emanettir. Bu geçici kâhyalığımızı iyi kullanırsak, sonsuz bir ödül alacağız. Bu konuda, Jim Elliot adlı Rab'bin bir hizmetkarının sözleri bize rehberlik edebilir. Güney Amerika'daki bir kabileye Müjde'yi tanıtmaya çalışırken şehit olan bu Rab işçisinin günlüğünde şu sözler keşfedilmişti: "Yitiremeyeceğini elde etmek için saklayamayacağını harcayan, hiç de budala değildir."

Kaynak: koya979 / Shutterstock.com

Uygulama

Bu çalışmanın gerçeklerinin lafta kalmaması için, bilinçli ve somut bir şekilde bedenimiz, paramız ve vaktimize sahip çıkıp Rab'bin isteğine uygun bir şekilde kullanmalıyız. Bu konuyla ilgili olan düşüncelerinizi aşağıdaki yerlere yazınız.

Bedenimi Rab'bin isteğine uygun bir şekilde kullanmam için bazı yapabileceklerim:

Paramı Rab'bin sonsuz amaçlarına harcamak için yapabileceklerim:

Vaktimi daha hikmetli bir şekilde kullanmam için yapabileceklerim:

Ezberlemek için

"Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır."

1. Korintliler 4:2

Öğrenci Yetiştiren İçin Çalışmanın Hedefleri

Aşağıda bu çalışmanın olgunlaşma hedefine doğru ilerlemeyi temsil eden bir takım davranışlar sıralanır. Listelenen ayrıntılar tabii ki olası bütün olgunlaşma belirtilerini içermez, ama öğrencinin ilerlemesini değerlendirmek için size yararlı ölçütler sağlar.

Hedef

"Öğrenci, sahip olduğu bütün maddi ve manevi imkânları Rab'bin birer emaneti olarak kullanmayı öğrenir."

Anlar

- Kâhyalık kelimesinin anlamını öğrenir.
- Bu dünyada sahip olduğu tüm imkânların aslında geçici olup bu hayat bittikten sonra elden gideceğini anlar.
- Kutsal Kitap'ın ondalık öğretisini anlar.

Duyar

- Rab'bin emanet ettiklerini Rab'bin istemediği bir biçimde kullanmanın yanlış olduğunu fark eder.
- Kâhyalık görevinde güvenilir olmaya gayret gösterir.
- Dünyadaki kâhyalığının hesabını Rab'be vereceği gerçeğinin ciddiyetini fark eder.

Uygular

- Çalışmayı tamamlayıp 1. Korintliler 4:2 ayetini ezbere okuyabilir.
- Sarhoşluk, tiryakilik, cinsel ahlaksızlık gibi bedenine zararlı veya uygunsuz alışkanlıkları bırakır.
- Parasını ve vaktini Rab'be hizmet etmek için değerlendirir.

Çalışmaların kullanımı hakkında daha detaylı bilgi edinmek için
Hristiyan Hayatın Temelleri – Kullanıcı Talimatları
başlıklı dosyayı okuyunuz.

Bu dosyaya şu adresten ulaşabilirsiniz:

http://www.tanribilimhazinesi.com/index.php?konum=/calismalar/hht/hht_talimat